

Fremsat den 3. oktober 2012 af justitsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kreditaftaler¹⁾

(Gennemførelse af ændringsdirektiv om supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent m.v.)

§ 1

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 66)«: »og Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, EU-Tidende 2011, nr. L 296, side 35«

2. *Bilag 1, 4. afsnit*, affattes som bilag 1 til denne lov.

3. I § 29, stk. 2, nr. 1 og 2, indsættes efter »betales,«: »inklusive en erlagt udbetaling,«.

4. § 34, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) det samlede beløb, der skal betales, jf. § 8, stk. 2, nr. 7, inklusive den erlagte udbetaling, overstiger 2.000 kr.,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse for kreditaftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af årlige omkostninger i procent, EU-Tidende 2011, nr. L 296, side 35.

»4. Supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent

- 1) Hvis en kreditaftale stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed med det samme.
- 2) Hvis en kreditaftale generelt stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, men også – blandt de forskellige muligheder for udnyttelse af kreditmuligheden – fastsætter en begrænsning med hensyn til beløb og tidsrum, anses kreditbeløbet for at være udnyttet på den tidligste af de i kreditaftalen fastsatte datoer og i overensstemmelse med disse begrænsninger for udnyttelse af kreditmuligheden.
- 3) Hvis en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet ved den højeste omkostning og debitorrente anvendt på den mulighed for at udnytte kreditmuligheden, der oftest benyttes under den pågældende type kreditaftale.
- 4) Hvis der er tale om en kassekredit, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed og for kreditaftalens fulde løbetid. Hvis kassekreditens løbetid ikke kendes, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at kredittens løbetid er tre måneder.
- 5) Hvis der er tale om en tidsubegrænset kreditaftale, undtagen en kassekredit, antages det, at:
  - a) Kreditten er stillet til rådighed for en periode på et år regnet fra datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden, og at den endelige betaling foretaget af forbrugeren indfrier tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.
  - b) Kapitalen tilbagebetales af forbrugeren i lige store månedlige betalinger, første gang en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden. I tilfælde, hvor kapitalen imidlertid skal betales i sin helhed i form af en enkelt betaling i hver betalingsperiode, skal forbrugers efterfølgende udnyttelse af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af hele kapitalen antages at foregå i en periode på et år. Renter og andre omkostninger pålægges i overensstemmelse med disse udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af kapitalen og som fastsat i kreditaftalen.

I dette nr. forstås ved en tidsubegrænset kreditaftale en kreditaftale uden fast løbetid, som omfatter kreditter, som skal tilbagebetales i deres helhed inden eller efter en periode, men som efter tilbagebetaling står til rådighed til fornyet udnyttelse.

- 6) Hvis der er tale om andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsubegrænsede kreditter som omfattet i antagelserne i nr. 4 og 5:
  - a) Såfremt datoen eller beløbet for en tilbagebetaling af kapital, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås, antages det, at tilbagebetalingen finder sted på den tidligste dato, der er angivet i kreditaftalen og vedrører det laveste beløb, som den giver mulighed for.
  - b) Hvis datoen for indgåelsen af kreditaftalen ikke er kendt, antages tidspunktet for første udnyttelse af kreditmuligheden at være den dato, som giver det korteste interval mellem nævnte dato og datoen for den første betaling, der skal foretages af forbrugeren.
- 7) Såfremt datoen eller det betalingsbeløb, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås på grundlag af kreditaftalen eller de antagelser, der er angivet i nr. 4, 5 eller 6, antages det, at betalingen sker i overensstemmelse med de af kreditor krævede datoer og betingelser, og såfremt disse er ukendte, skal der
  - a) betales renter sammen med kapitaltilbagebetalingerne,
  - b) betales andre omkostninger end renter i form af et engangsbeløb på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen,

- c) betales andre omkostninger end renter udtrykt som flere betalinger med regelmæssige mellemrum, begyndende med datoen for den første tilbagebetaling af kapital, og hvis beløbet for sådanne betalinger ikke er kendte, skal de antages at være lige store beløb, og
  - d) den endelige betaling indfrier tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.
- 8) Hvis der endnu ikke er aftalt et loft for kreditten, anses loftet for at være på 11.200 kr.
  - 9) Hvis der i en begrænset periode eller for et begrænset beløb tilbydes forskellige debitorrenter og omkostninger, anses debitorrenten og omkostningerne for at være de højest mulige i hele kreditaftalens løbetid.
  - 10) I forbindelse med kreditaftaler, for hvilke der er aftalt en fast debitorrente i den første periode, ved hvis udløb der fastsættes en ny debitorrente, som derefter med jævne mellemrum tilpasses i forhold til en aftalt indikator, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at fra og med udløbet af perioden med den faste debitorrente er debitorrenten den samme som debitorrenten på tidspunktet for beregningen af de årlige omkostninger i procent baseret på værdien af den aftalte indikator på det pågældende tidspunkt.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. **Indledning**
  - 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. **Beregnings af de årlige omkostninger i procent (ÅOP)**
  - 2.1. Gældende ret
    - 2.1.1. Kreditaftaleloven
      - 2.1.1.1. De årlige omkostninger i procent (ÅOP)
      - 2.1.1.2. Supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP)
    - 2.2. Lovforslagets indhold
      - 2.2.1. Kommissionens direktiv 2011/90/EU
        - 2.2.1.1. Tidsbegrænsede kreditaftaler, der ikke er kassekreditter – bilagets supplerende antagelse 5
        - 2.2.1.2. Andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsbegrænsede kreditaftaler – bilagets supplerende antagelse 6
        - 2.2.1.3. Udfyldende antagelser om tidsfastsættelsen for eller størrelsen af en betaling – bilagets supplerende antagelse 7
3. **Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
4. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
5. **Administrative konsekvenser for borgerne**
6. **Miljømæssige konsekvenser**
7. **Forholdet til EU-retten**
8. **Hørte myndigheder og organisationer mv.**
9. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EF (herefter forbrugerkreditdirektivet), der er et totalharmoniseringsdirektiv, indeholder regler, der styrker forbrugernes retsstilling ved indgåelse af kreditaftaler med professionelle kreditgivere. Forbrugerkreditdirektivet blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 535 af 26. maj 2010 om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet). Loven trådte i kraft den 1. november 2010, dog med undtagelse af kreditaftalelovens § 19, stk. 1 og 4-7, om forbrugerens fortrydelsesret, der trådte i kraft den 11. juni 2010.

Med forbrugerkreditdirektivet blev forbrugerbeskyttelsen øget bl.a. gennem fastsættelse af nye krav til kreditgiverens vurdering af forbrugerens kreditværdighed, skærpede krav til oplysninger om renteændringer og detaljerede regler om opsigelse af tidsbegrænsede kreditaftaler samt indførelse af en 14-dages fortrydelsesret for kreditaftaler. Med forbrugerkreditdirektivet skete der tillige en udbygning af de regler, der skal sikre, at forbrugeren kan sammenligne forskellige kreditgiveres tilbud. Direktivet indeholder således nye og

mere detaljerede krav til de oplysninger, som skal gives i reklamer, i kreditgiverens tilbud og i selve kreditaftalen. Det drejer sig bl.a. om angivelse af de årlige omkostninger i procent (ÅOP), der er et centralt instrument til sammenligning af forskellige kredittilbud.

Oplysning om ÅOP skal være indeholdt i reklame for kreditaftaler, jf. direktivets artikel 4, stk. 2. Oplysning om ÅOP skal endvidere gives til forbrugeren forud for indgåelsen af en kreditaftale, jf. direktivets artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, ligesom selve kreditaftalen skal indeholde oplysning herom, jf. direktivets artikel 10.

Forbrugerkreditdirektivets artikel 19 fastsætter de nærmere regler for beregningen af ÅOP. Det følger af artikel 19, stk. 1, at ÅOP skal beregnes ud fra den matematiske formel i bilag I, del I, og efter artikel 19, stk. 2, skal de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditindgå ved beregningen af ÅOP. Til brug ved beregningen af ÅOP indeholder artikel 19, stk. 3 og 4, to antagelser, der efter omstændighederne suppleres af antagelserne i direktivets bilag I, del II, jf. nærmere herom i afsnit 2.1.1.1 nedenfor.

Hvis antagelserne i artikel 19, stk. 3 og 4, samt i bilag I, del II, ikke er tilstrækkelige til at beregne ÅOP på ensartet vis, eller hvis antagelserne ikke længere svarer til den kommercielle situation på markedet, kan Kommissionen fastlægge

de nødvendige supplerende antagelser eller ændre de eksisterende antagelser, jf. artikel 19, stk. 5, 2. pkt.

Med direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent (herefter ændringsdirektivet), har Kommissionen udnyttet bemyndigelsen fastsat i forbrugerkreditdirektivets artikel 19, stk. 5, 2. pkt.

Det fremgår af betragtningerne til ændringsdirektivet, at erfaringerne fra medlemsstaterne med implementeringen af forbrugerkreditdirektivet har vist, at antagelserne i forbrugerkreditdirektivets bilag I, del II, ikke er tilstrækkelige til at beregne ÅOP på en ensartet måde, samt at antagelserne ikke længere er tilpasset den kommercielle situation på markedet.

Det anføres i forlængelse heraf, at det – for så vidt angår tidsbegrænsede kreditaftaler – er nødvendigt at indsætte nye antagelser i direktivets bilag I, del II, til brug ved beregningen af ÅOP. Det er desuden nødvendigt at fastsætte nye antagelser om tidspunktet for den første udnyttelse af kreditten og tilbagebetalingerne.

Formålet med lovforslaget er navnlig at gennemføre Kommissionens ændringsdirektiv. Lovforslaget indeholder desuden en præciserende ændring af kreditaftalelovens §§ 29 og 34. Ændringerne er alene af teknisk karakter, og der er hermed ikke tiltænkt nogen materielle ændringer af disse bestemmelser indhold. Der henvises herom til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og bemærkningerne hertil.

2. Beregningen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP)

2.1. Gældende ret

2.1.1. Kreditaftaleloven

Kreditaftaleloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 6. november 2011, regulerer aftaler om kredit. Formålet med kreditaftaleloven er hovedsagelig at beskytte låntageren, når denne indgår kreditaftaler med en professionel kreditgiver. Loven har endvidere til formål at sikre, at der er den rette balance mellem låntagere og kreditgivere således, at der skabes et velfungerende kreditmarked.

Kreditaftaleloven indeholder i kapitel 1 generelle bestemmelser, der nærmere afgrænser lovens anvendelsesområde. I kapitel 2 findes regler om kreditgiverens oplysningspligt, herunder bl.a. regler om beregning af ÅOP, og i kapitel 3 findes regler om fortrydelsesret. Herudover indeholder loven bl.a. regler om tilsidesættelse af oplysningspligten (kapitel 6), forbrugerens betalinger (kapitel 7), forbrugerens misligholdelse (kapitel 8) og kreditorskifte (kapitel 9).

Kreditaftaleloven indeholder herudover tre bilag. Bilag 1, del 1, indeholder en matematisk formel, som skal anvendes ved beregningen af ÅOP. Endvidere indeholder del 4 i bilag 1 en række supplerende antagelser til brug ved beregningen

af ÅOP. Bilag 2 indeholder formularen ”Standardiserede europæiske forbrugerkreditoplysninger”. Bilag 3 indeholder en særlig formular, som skal anvendes i forbindelse med kreditaftaler om kassekredit og gældsoplægning (i stedet for formularen i bilag 2).

2.1.1.1. De årlige omkostninger i procent (ÅOP)

ÅOP er i kreditaftalelovens § 4, nr. 9, defineret som de samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen udtrykt i procent pr. år af det samlede kreditbeløb, eventuelt omfattende de omkostninger, der er nævnt i § 16, stk. 3 og 4.

Kreditaftalelovens § 16, der svarer til forbrugerkreditdirektivets artikel 19, vedrører beregningen af ÅOP.

Definitionen af ÅOP udbygges i § 16, stk. 1, hvoraf det fremgår, at ÅOP på årsbasis svarer til nutidsværdien af alle fremtidige eller eksisterende forpligtelser i form af udnyttede kreditmuligheder, tilbagebetalinger og omkostninger, der er aftalt mellem kreditgiveren og forbrugeren. Efter § 16, stk. 2, skal ÅOP beregnes ud fra den matematiske formel i lovens bilag 1. Efter § 16, stk. 3, skal kreditaftalens samlede omkostninger indgå i beregningen af ÅOP. Undtaget er dog omkostninger, som kun skal betales ved forbrugerens misligholdelse, samt omkostninger, som forbrugeren skal betale udover købsprisen ved køb af varer og tjenesteydelser, når disse omkostninger er uafhængige af, om varen eller tjenesteydelsen købes kontant eller på kredit.

En kreditaftale vil ofte være knyttet til en konto, hvortil kreditbeløbet udbetales. Det følger af § 16, stk. 4, at omkostningerne ved en sådan konto skal indgå i beregningen af ÅOP, hvis åbningen heraf er obligatorisk. Det samme gælder udgifter til betalingstransaktioner og omkostninger ved anvendelse af betalingsmidler. Omkostninger ved anvendelse af betalingsmidler kan f.eks. opstå, hvis kreditten er knyttet til et kontokort, hvor anvendelse af kontokortet er gebyrbelagt. Hvis det er muligt at åbne en konto i forbindelse med forbrugerkreditten, men det ikke er obligatorisk, skal de omkostninger, der er relateret til kontoen, dog ikke indgå i beregningen af ÅOP. Sådanne omkostninger skal i stedet være angivet separat i kreditaftalen eller i en anden aftale med forbrugeren.

Efter kreditaftalelovens § 16, stk. 5, skal beregningen af ÅOP baseres på den antagelse, at kreditaftalen opretholdes i hele det aftalte tidsrum, og at både kreditgiveren og forbrugeren opfylder deres forpligtelser i henhold til kreditaftalen.

Hvis kreditaftalen giver mulighed for en variabel rente, eller hvis omkostninger, der skal indgå i beregningen af ÅOP, ikke kan opgøres på det tidspunkt, hvor beregningen skal foretages, fastslår § 16, stk. 6, at der ved beregningen af ÅOP skal anvendes den antagelse, at såvel renten som omkostninger er konstante i hele aftaleperioden.

Endelig følger det af § 16, stk. 7, at der ved beregningen af ÅOP om nødvendigt kan gøres brug af de supplerende antagelser i lovens bilag 1, jf. straks nedenfor.

2.1.1.2. Supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP)

Som anført under pkt. 2.1.1.1 indeholder kreditaftalelovens bilag 1 en matematisk formel, som skal anvendes ved beregningen af ÅOP. Herudover indeholder bilag 1 bl.a. en række supplerende antagelser til brug ved beregningen af ÅOP (del 4). Bilag 1, del 4, svarer til forbrugerkreditdirektivets bilag I, del II.

Kreditaftalelovens bilag 1, del 4, indeholder følgende supplerende antagelser:

- 1) Hvis en kreditaftale stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed med det samme.
- 2) Hvis en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet ved den højeste omkostning og debitorrente anvendt på den mulighed for at udnytte kreditmuligheden, der oftest benyttes under den pågældende type kreditaftale.
- 3) Hvis en kreditaftale generelt stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, men også blandt de forskellige muligheder for udnyttelse af kreditmuligheden fastsætter en begrænsning med hensyn til beløb og tidsrum, anses kreditbeløbet for at være udnyttet på den tidligste af de datoer, der er fastsat i aftalen, og i overensstemmelse med disse begrænsninger for udnyttelse af kreditmuligheden.
- 4) Hvis der ikke er en fast tidsplan for tilbagebetalingen, antages det,
  - a) at kreditten er stillet til rådighed for en periode på 1 år og
  - b) at kreditten tilbagebetales i 12 lige store månedlige rater.
- 5) Hvis der er en fast tidsplan for tilbagebetaling, men størrelsen af tilbagebetalingen er fleksibel, skal størrelsen af hver tilbagebetaling anses for at være den laveste, som er fastsat i aftalen.
- 6) Når kreditaftalen indeholder mere end én tilbagebetalingsdato, anses kreditten for stillet til rådighed og tilbagebetalingerne for foretaget på den tidligste af de datoer, der er fastsat i aftalen, medmindre andet er angivet.
- 7) Er der endnu ikke aftalt et loft for kreditten, anses loftet for at være på 11.200 kr.
- 8) Hvis der er tale om en kassekredit, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed og for kreditaftalens fulde løbetid. Hvis kreditaftalens løbetid ikke kendes, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at kredittens løbetid er 3 måneder.
- 9) Hvis der i en begrænset periode eller for et begrænset beløb tilbydes forskellige rentesatser og omkostninger, anses rentesatsen og omkostningerne for at være den højeste sats i hele kreditaftalens løbetid.
- 10) I forbindelse med kreditaftaler, for hvilke der er aftalt en fast debitorrente i den første periode, ved hvis ud-

løb der fastsættes en ny debitorrente, som derefter med jævne mellemrum tilpasses i forhold til en aftalt indikator, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at fra og med udløbet af perioden med den faste debitorrente er debitorrenten den samme som debitorrenten på tidspunktet for beregningen af de årlige omkostninger i procent baseret på værdien af den aftalte indikator på det pågældende tidspunkt.

2.2. Lovforslagets indhold

2.2.1. Kommissionens direktiv 2011/90/EU

Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent (ændringsdirektivet) er udstedt med hjemmel i forbrugerkreditdirektivets artikel 19, stk. 5. Forbrugerkreditdirektivet er som anført under pkt. 1.1 ovenfor et totalharmøneringsdirektiv, hvilket bl.a. indebærer, at medlemsstaterne ikke kan fastsætte regler, der afviger fra direktivets ordning, herunder også eventuelle ændringer af direktivets bestemmelser.

Efter ændringsdirektivets artikel 1 skal de supplerende antagelser til brug ved beregningen af ÅOP i forbrugerkreditdirektivets bilag I, del II, erstattes med de antagelser, der er fastsat i bilaget til ændringsdirektivet. Ændringsdirektivet er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

Det foreslås på den baggrund i overensstemmelse med ændringsdirektivet, at kreditaftalelovens bilag 1, 4. afsnit, ophæves, og i stedet erstattes med ændringsdirektivets bilag om de supplerende antagelser til brug ved beregningen af ÅOP.

Lovforslaget omfatter tre nye supplerende antagelser 5, 6 og 7, til brug ved beregningen af ÅOP. De øvrige antagelser 1, 2, 3, 4, 8, 9 og 10 i bilaget viderefører de gældende antagelser. Den foreslåede antagelse 1 svarer således til den gældende antagelse 1, mens de foreslåede antagelser 2 og 3 svarer til henholdsvis de gældende antagelser 3 og 2. De foreslåede antagelser 4, 8, 9 og 10 svarer til de gældende antagelser 8, 7, 9 og 10.

2.2.1.1. Tidsubegrænsede kreditaftaler, der ikke er kassekreditter – bilagets supplerende antagelse 5

Den foreslåede nye antagelse 5 vedrører tidsubegrænsede kreditaftaler, der ikke er kassekreditter. Ved en tidsubegrænset kreditaftale forstås en aftale uden fast løbetid, herunder aftaler, hvor kreditten skal tilbagebetales i sin helhed inden for eller efter en bestemt periode, og som herefter kan udnyttes igen. Omfattet af bestemmelsen er eksempelvis kreditkort og kreditfaciliteter eller andre revolverende kreditter.

Efter den foreslåede antagelse 5, litra a, skal det i tilfælde af en tidsubegrænset kreditaftale antages, at kreditten er stillet

til rådighed for en periode på 1 år regnet fra tidspunktet for den første udnyttelse af kreditten, og at kapitalen, renter og eventuelle andre omkostninger (saldoen) udlignes med forbrugers sidste betaling. Ved kapital forstås det beløb, hvormed kreditmuligheden udnyttes, til forskel fra renter og andre omkostninger ved kreditten.

Efter den foreslåede antagelse 5, litra b, skal det endvidere antages, at kapitalen tilbagebetales i lige store månedlige betalinger begyndende en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditten. Hvis kapitalen inden for hver betalingsperiode skal tilbagebetales i sin helhed ved én betaling, skal successive trækninger og tilbagebetalinger af hele kapitalen dog antages at finde sted over en periode på 1 år. Renter og andre omkostninger skal pålægges i overensstemmelse hermed og som forudsat i aftalen.

2.2.1.2. Andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsubegrænsede kreditaftaler – bilagets supplerende antagelse 6

Den foreslåede antagelse 6 omfatter andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsubegrænsede kreditaftaler, jf. antagelse 4 og 5.

Efter antagelse 6, litra a, skal det i tilfælde, hvor datoen for eller størrelsen på en tilbagebetaling ikke kan fastlægges, antages, at betalingen er foretaget på det tidligst mulige tidspunkt i henhold til aftalen og for det laveste beløb, som fremgår af aftalen.

Hvis datoen for indgåelse af aftalen ikke er kendt, skal datoen for den første trækning anses for at være den dato, som resulterer i det korteste interval mellem den pågældende dato og datoen for den første betaling, som forbrugeren skal foretage, jf. antagelse 6, litra b.

2.2.1.3. Udfyldende antagelser om tidsfastsættelsen for eller størrelsen af en betaling – bilagets supplerende antagelse 7

Efter den foreslåede antagelse 7, der både gælder for kassekreditter, tidsubegrænsede kreditaftaler og andre kreditaftaler, skal det i tilfælde, hvor datoen for eller størrelsen af en betaling ikke ud fra aftalen eller antagelserne 4, 5 og 6 kan fastlægges, antages, at betalingen skal ske i overensstemmelse med de datoer og betingelser, som kreditor kræver.

Hvis heller ikke disse oplysninger er kendt, skal det antages, at betaling af renter sker sammen med tilbagebetalingen af kapitalen, jf. litra a, at andre omkostninger end renter i form af et engangsbeløb betales på tidspunktet for kreditaftalens indgåelse, jf. litra b, at andre omkostninger end renter, som skal betales flere gange, betales med faste intervaller fra datoen for den første tilbagebetaling af kapitalen, og – hvis størrelsen på de nævnte omkostninger ikke er kendt – antages de at være lige store, jf. litra c. Det skal herudover antages, at den sidste betaling udligner saldoen, jf. litra d.

Justitsministeriet bemærker hertil, at der for så vidt angår antagelse 7, litra b og c, i den engelske sprogudgave af direktivet er anvendt betegnelsen ”non-interest charge”, som i

den danske sprogudgave er oversat til ”ikke-rentebærende afgift”. Efter Justitsministeriets opfattelse er det imidlertid mere retvisende i en dansk kontekst og i overensstemmelse med direktivets ordlyd i øvrigt at anvende betegnelsen ”andre omkostninger end renter”.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner eller regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det forventes, at forslaget vil kunne have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, som følge af de nye supplerende antagelser til brug ved beregningen af ÅOP. Det forventes af samme årsag, at forslaget vil kunne have visse positive konsekvenser for konkurrencen.

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent. Direktivet skal finde anvendelse fra den 1. januar 2013.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, Tingligningsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Danske Advokater, Datatilsynet, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening (KL), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Autobranchens Handels- og Industrieforening, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Franchise Forening, Dansk Kredit Råd, Retspolitisk Forening, DI - organisation for erhvervslivet, De Danske Bilimportører, Experian A/S, Finans og Leasing, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Regi-

strerede Revisorer FRR, Forbrugerklagenævnet, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Retssikkerhedsfonden,

Københavns Universitet, Det Juridiske Fakultet, Copenhagen Business School, Center for kreditret og kapitalmarkedsret, og Rigsombudsmanden i Grønland.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at forslaget vil kunne have visse positive konsekvenser for konkurrencen.	Det vurderes, at forslaget vil kunne have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, som følge af nye supplerende antagelser til brug ved beregningen af ÅOP.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der foreslås indsat en note om, at loven (tillige) gennemfører Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent.

Til nr. 2

Det foreslås, at 4. afsnit i bilag 1 til lov om kreditaftaler, ophæves, og erstattes med teksten i ændringslovens *bilag 1*.

Det foreslåede bilag 1 svarer til bilag I, del II, i Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent. Der henvises herom til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 og 4

Ved lov nr. 535 af 26. maj 2010 om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet) blev der affattet en ny definition

af ”samlet beløb, der skal betales af forbrugeren”, jf. kreditaftalelovens § 4, nr. 8. Efter den nye definition omfatter det samlede beløb, der skal betales af forbrugeren, summen af det samlede kreditbeløb og de samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen. Af den tidligere gældende § 9, stk. 1, nr. 5, fremgik det, at også en udbetaling var omfattet af det samlede beløb, som skulle betales af forbrugeren.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der med definitionen fra 2010 af ”samlet beløb, der skal betales af forbrugeren” ikke tiltænkt nogen materielle ændringer af kreditaftalelovens § 29, stk. 2, nr. 1 eller 2, om forbrugers misligholdelse eller § 34, stk. 1, nr. 2, om et ejendomsforbeholds gyldighed.

Med den foreslåede ændring af § 29, stk. 2, præciseres det således, at en erlagt udbetaling fortsat skal indgå i opgørelsen af det samlede beløb, der skal betales i forbindelse med vurderingen af kreditgivers adgang til at gøre misligholdelsesbeføjelser gældende efter lovens § 29, stk. 2, nr. 1 og 2.

Det foreslås ligeledes med forslaget til ændring af § 34, stk. 1, nr. 2, at den erlagte udbetaling – som hidtil – også skal indgå i opgørelsen af det samlede beløb, der skal betales ved vurderingen af et ejendomsforbeholds gyldighed efter kreditaftalelovens § 34, stk. 1, nr. 2.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, hvilket er den dato, hvorfra de nationale gennemførelsesbestemmelser skal anvendes, jf. direktivets artikel 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens regler skal finde anvendelse på kreditaftaler, der indgås efter den 1. januar 2013. Dette indebærer samtidig, at lovens regler tillige skal finde anvendelse på kredittilbud, der fremsættes efter lovens ikrafttræden. Forslaget indebærer, at i tilfælde, hvor der er fremsat et kredittilbud før lovens ikrafttræden, er kreditgiveren (alene) forpligtet til at give oplysning efter de nye regler i selve kreditaftalen.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Forbrugerkreditdirektivet blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 535 af 26. maj 2010 om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet). Efter denne ændringslovs § 4 frem-

går det, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Det færøske Lagting vedtog den 11. maj 2009 lagtingslov om ændring af lagtingslov om de færøske myndigheders kompetence over sager og sagsområder (Overtagelse af sagsområdet formueret) med ikrafttræden den 1. januar 2010. Loven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne.

Ændringsloven er ikke sat i kraft for Grønland og det foreslås derfor, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at lovens § 1 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1**Lovforslaget sammenholdt med gældende lov***Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om kreditaftaler, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. juni 2011, foretages følgende ændringer:

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, (EU-Tidende 2008 nr. L 133, side 66).

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »side 66)«: »og Kommissionens direktiv 2011/90/EU af 14. november 2011 om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, EU-Tidende 2011, nr. L 296, side 35«

2. *Bilag 1, 4. afsnit*, affattes som bilag 1 til denne lov.

3. I § 29, *stk. 2, nr. 1 og 2*, indsættes efter »betales,«: »inklusive en erlagt udbetaling,«.

Stk. 2. Det forfaldne beløb skal udgøre:

- 1) mindst en tiendedel af det samlede beløb, der skal betales, eller
- 2) hvis der i det forfaldne beløb indgår flere afdrag, mindst en tyvendel af det samlede beløb, der skal betales, eller
- 3) hele restfordringen.

4. § 34, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

- § 34. Ejendomsforbehold er kun gyldigt, såfremt
- 1) det er aftalt senest ved overgivelsen af det købte til forbrugeren,
  - 2) det samlede beløb, der skal betales, jf. § 8, stk. 2, nr. 7, overstiger 2.000 kr.,
  - 3) og 4) (Udelades)

»2) det samlede beløb, der skal betales, jf. § 8, stk. 2, nr. 7, inklusive den erlagte udbetaling, overstiger 2.000 kr.,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse for kreditaftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1**4. Supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent**

- 1) Hvis en kreditaftale stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed med det samme.
- 2) Hvis en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger

»4. Supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent

- 1) Hvis en kreditaftale stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed med det samme.
- 2) Hvis en kreditaftale generelt stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, men også –

eller debitorrenter, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet ved den højeste omkostning og debitorrente anvendt på den mulighed for at udnytte kreditmuligheden, der oftest benyttes under den pågældende type kreditaftale.

- 3) Hvis en kreditaftale generelt stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, men også blandt de forskellige muligheder for udnyttelse af kreditmuligheden fastsætter en begrænsning med hensyn til beløb og tidsrum, anses kreditbeløbet for at være udnyttet på den tidligste af de datoer, der er fastsat i aftalen, og i overensstemmelse med disse begrænsninger for udnyttelse af kreditmuligheden.
  - 4) Hvis der ikke er en fast tidsplan for tilbagebetalingen, antages det,
    - a) at kreditten er stillet til rådighed for en periode på 1 år og
    - b) at kreditten tilbagebetales i 12 lige store månedlige rater.
  - 5) Hvis der er en fast tidsplan for tilbagebetaling, men størrelsen af tilbagebetalingen er fleksibel, skal størrelsen af hver tilbagebetaling anses for at være den laveste, som er fastsat i aftalen.
- blandt de forskellige muligheder for udnyttelse af kreditmuligheden – fastsætter en begrænsning med hensyn til beløb og tidsrum, anses kreditbeløbet for at være udnyttet på den tidligste af de i kreditaftalen fastsatte datoer og i overensstemmelse med disse begrænsninger for udnyttelse af kreditmuligheden.
- 3) Hvis en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet ved den højeste omkostning og debitorrente anvendt på den mulighed for at udnytte kreditmuligheden, der oftest benyttes under den pågældende type kreditaftale.
  - 4) Hvis der er tale om en kassekredit, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed og for kreditaftalens fulde løbetid. Hvis kassekreditens løbetid ikke kendes, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at kredittens løbetid er tre måneder.
  - 5) Hvis der er tale om en tidsubegrænset kreditaftale, undtagen en kassekredit, antages det, at:
    - a) Kreditten er stillet til rådighed for en periode på et år regnet fra datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden, og at den endelige betaling foretaget af forbrugeren indfrier tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.
    - b) Kapitalen tilbagebetales af forbrugeren i lige store månedlige betalinger, første gang en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden. I tilfælde, hvor kapitalen imidlertid skal betales i sin helhed i form af en enkelt betaling i hver betalingsperiode, skal forbrugers efterfølgende udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af hele kapitalen antages at foregå i en periode på et år. Renter og andre omkostninger pålægges i overensstemmelse med disse udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af kapitalen og som fastsat i kreditaftalen.
- I dette nr. forstås ved en tidsubegrænset kreditaftale en kreditaftale uden fast løbetid, som omfatter kreditter, som skal tilbagebetales i deres helhed inden eller efter en periode, men som efter tilbagebetaling står til rådighed til fornyet udnyttelse.
- 6) Når kreditaftalen indeholder mere end én tilbagebetalingsdato, anses kreditten for stillet til rådighed og tilbagebetalingerne for foretaget på den tidligste af de datoer, der er fastsat i aftalen, medmindre andet er angivet.
  - 6) Hvis der er tale om andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsubegrænsede kreditter som omfattet i antagelserne i nr. 4 og 5:

-
- 7) Er der endnu ikke aftalt et loft for kreditten, anses loftet for at være på 11.200 kr.
- 7) Såfremt datoen eller beløbet for en tilbagebetaling af kapital, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås, antages det, at tilbagebetalingen finder sted på den tidligste dato, der er angivet i kreditaftalen og vedrører det laveste beløb, som den giver mulighed for.
- b) Hvis datoen for indgåelsen af kreditaftalen ikke er kendt, antages tidspunktet for første udnyttelse af kreditmuligheden at være den dato, som giver det korteste interval mellem nævnte dato og datoen for den første betaling, der skal foretages af forbrugeren.
- a) betales renter sammen med kapitaltilbagebetalingerne,
- b) betales andre omkostninger end renter i form af et engangsbeløb på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen,
- c) betales andre omkostninger end renter udtrykt som flere betalinger med regelmæssige mellemrum, begyndende med datoen for den første tilbagebetaling af kapital, og hvis beløbet for sådanne betalinger ikke er kendte, skal de antages at være lige store beløb, og
- d) den endelige betaling indfrier tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.
- 8) Hvis der er tale om en kassekredit, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed og for kreditaftalens fulde løbetid. Hvis kreditaftalens løbetid ikke kendes, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at kredittens løbetid er 3 måneder.
- 8) Hvis der endnu ikke er aftalt et loft for kreditten, anses loftet for at være på 11.200 kr.
- 9) Hvis der i en begrænset periode eller for et begrænset beløb tilbydes forskellige rentesatser og omkostninger, anses rentesatsen og omkostningerne for at være den højeste sats i hele kreditaftalens løbetid.
- 9) Hvis der i en begrænset periode eller for et begrænset beløb tilbydes forskellige debitorrenter og omkostninger, anses debitorrenten og omkostningerne for at være de højest mulige i hele kreditaftalens løbetid.
- 10) I forbindelse med kreditaftaler, for hvilke der er aftalt en fast debitorrente i den første periode, ved hvis udløb der fastsættes en ny debitorrente, som derefter med jævne mellemrum tilpasses i forhold til en aftalt indikator, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at fra og med udløbet af perioden med den faste debitorrente er debitorrenten den samme som debitorrenten på tidspunktet for beregningen af de årlige omkostninger i procent baseret på værdien af den aftalte indikator på det pågældende tidspunkt.
- 10) I forbindelse med kreditaftaler, for hvilke der er aftalt en fast debitorrente i den første periode, ved hvis udløb der fastsættes en ny debitorrente, som derefter med jævne mellemrum tilpasses i forhold til en aftalt indikator, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at fra og med udløbet af perioden med den faste debitorrente er debitorrenten den samme som debitorrenten på tidspunktet for beregningen af de årlige omkostninger i procent baseret på værdien af den aftalte indikator på det pågældende tidspunkt.«

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/90/EU

af 14. november 2011

om ændring af del II i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF for så vidt angår supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (1) (direktivet om forbrugerkredit), særlig artikel 19, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De i medlemsstaterne indhøstede erfaringer med gennemførelsen af direktiv 2008/48/EF har vist, at de antagelser, som er fastsat i del II i bilag I til nævnte direktiv, ikke er tilstrækkelige til at beregne de årlige omkostninger i procent på en ensartet måde og desuden ikke længere er tilpasset til den handelsmæssige situation på markedet.
- (2) Det er nødvendigt løbende at supplere disse forudsætninger med nye antagelser om standarder for beregning af de årlige omkostninger i procent i forbindelse med kreditter uden fast løbetid eller kreditter, som tilbagebetales i deres helhed med mellemrum. Det er også nødvendigt at fastsætte standarder for tidsfastsættelsen af den første udnyttelse af kreditmuligheden og de betalinger, der skal foretages af forbrugeren.
- (3) Del II i bilag I til direktiv 2008/48/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som er nedsat ved artikel 25, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, og hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelser mod dem —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Del II i bilag I til direktiv 2008/48/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2013.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. november 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Del II i bilag I til direktiv 2008/48/EF affattes således:

”II. De supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent, skal være som følger:

a) Hvis en kreditaftale stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed med det samme.

b) Hvis en kreditaftale generelt stiller forbrugeren frit med hensyn til at udnytte kreditmuligheden, men også — blandt de forskellige muligheder for udnyttelse af kreditmuligheden — fastsætter en begrænsning med hensyn til beløb og tidsrum, anses kreditbeløbet for at være udnyttet på den tidligste af de i kreditaftalen fastsatte datoer og i overensstemmelse med disse begrænsninger for udnyttelse af kreditmuligheden.

c) Hvis en kreditaftale giver forskellige muligheder for at udnytte kreditmuligheden med forskellige omkostninger eller debitorrenter, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet ved den højeste omkostning og debitorrente anvendt på den mulighed for at udnytte kreditmuligheden, der oftest benyttes under den pågældende type kreditaftale.

d) Hvis der er tale om en kassekredit, anses det samlede kreditbeløb for udnyttet i sin helhed og for kreditaftalens fulde løbetid. Hvis kassekreditens løbetid ikke kendes, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at kredittens løbetid er tre måneder.

e) Hvis der er tale om en tidsubegrænset kreditaftale, undtagen en kassekredit, antages det, at:

i) Kreditten er stillet til rådighed for en periode på et år regnet fra datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden, og at den endelige betaling foretaget af forbrugeren indfrier tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.

ii) kapitalen tilbagebetales af forbrugeren i lige store månedlige betalinger, første gang en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden. I tilfælde, hvor kapitalen imidlertid skal betales i sin

helhed i form af en enkelt betaling i hver betalingsperiode, skal forbrugerens efterfølgende udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af hele kapitalen antages at foregå i en periode på et år. Renter og andre omkostninger pålægges i overensstemmelse med disse udnyttelser af kreditmuligheden og tilbagebetalinger af kapitalen og som fastsat i kreditaftalen.

I dette litra forstås ved en tidsubegrænset kreditaftale en kreditaftale uden fast løbetid, som omfatter kreditter, som skal tilbagebetales i deres helhed inden eller efter en periode, men som efter tilbagebetaling står til rådighed til fornyet udnyttelse.

f) Hvis der er tale om andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsubegrænsede kreditter som omhandlet i antagelserne i litra d) og e):

i) Såfremt datoen eller beløbet for en tilbagebetaling af kapital, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås, antages det, at tilbagebetalingen finder sted på den tidligste dato, der er angivet i kreditaftalen og vedrører det laveste beløb, som den giver mulighed for.

ii) Hvis datoen for indgåelsen af kreditaftalen ikke er kendt, antages tidspunktet for første udnyttelse af kreditmuligheden at være den dato, som giver det korteste interval mellem nævnte dato og datoen for den første betaling, der skal foretages af forbrugeren.

g) Såfremt datoen eller det betalingsbeløb, der skal foretages af forbrugeren, ikke kan fastslås på grundlag af kreditaftalen eller de antagelser, der er angivet i litra d), e) eller f), antages det, at betalingen sker i overensstemmelse med de af kreditor krævede datoer og betingelser, og såfremt disse er ukendte:

i) skal der betales renter sammen med kapitaltilbagebetalingerne

ii) skal der betales en ikke-rentebærende afgift udtrykt som et enkelt beløb på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen

iii) skal der betales ikke-rentebærende afgifter udtrykt som flere betalinger med regelmæssige mellemrum, begyndende med datoen for den første tilbagebetaling af kapital, og hvis beløbet for sådanne betalinger ikke er kendte, skal de antages at være lige store beløb

iv) indfrier den endelige betaling tilgodehavendet i form af kapital, renter og andre eventuelle omkostninger.

h) Hvis der endnu ikke er aftalt et loft for kreditten, anses loftet for at være på 1 500 EUR.

i) Hvis der i en begrænset periode eller for et begrænset beløb tilbydes forskellige debitorrenter og omkostninger, anses debitorrenten og omkostningerne for at være de højest mulige i hele kreditaftalens løbetid.

j) I forbindelse med kreditaftaler, for hvilke der er aftalt en fast debitorrente i den første periode, ved hvis udløb der fastsættes en ny debitorrente, som derefter med jævne mellemrum tilpasses i forhold til en aftalt indikator, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at fra og med udløbet af perioden med den faste debitorrente er debitorrenten den samme som debitorrenten på tidspunktet for beregningen af de årlige omkostninger i procent baseret på værdien af den aftalte indikator på det pågældende tidspunkt. ”